

quandoquidem conversis ex Judaismo imbecillioribus, qui morte Christi turbabantur, neque fieri posse credebant, ut qui mortuus esset, promissionem eternæ hereditatis impleret, ostendendum erat, quòd aliò modò non potuissent hereditatem & promissionem accipere, nisi mortuus fuisset Christus, quæ Oecumenii sunt in dict. loc. Epist. ad Hebr.

§. VI.

RES ita se habet, quum pactum cum Abrahamo Deus erigeret, se ex ipsius posteris semen benedictam suscitaturum pollicebatur, in quò omnes gentes benedicendæ erant; patuit vero per Prophe-
tias, ipsiq; Abrahamo factam præsignificationem, illud semen non nisi morte interveniente, quâ maledictionem sublaturum erat, allaturum orbi benedictionem; hinc etsi expresse in formulâ pacti cum Abrahamo non dicta, tacitè tamen subintellecta fuit hujus seminis, quod Christus est, mors interventura, quemadmodum eventu deinceps comprobatum est, & expresse id Apostolus docet Gal. III. 13, 14. Christum nos redemisse à maledictione legis, cum execratio pro nobis factus est pendens in ligno, ut in gentes benedictio Abrahami veniret in Christo Jesu, ac ut promissionem Spiritus acciperemus per fidem. Non poterat ex pacto Legali sive operum, hæreditas vitæ homini

homini